

[Hauch.]

den højtærede Forsvarsminister, som dog har Ansvaret for Landets Forsvarsberedskab, selv om han ikke føler det som en tung Byrde, ikke har været inde i Overvejelser angaaende det uheldige, det uforsvarlige, for ikke at bruge endnu stærkere Udtryk, i den Tilstand, hvori Flaaden befinder sig, og hvori den i alt Fald indtil videre maa befinde sig. Jeg vil med megen Interesse høre, med hvilken Begrundelse Forsvarsministeren gaar imod disse Ændringsforslag, idet jeg straks skal tillade mig at anføre overfor den højtærede Minister, at dersom vore Ændringsforslag skulde blive stemt ned i det høje Landsting ved anden Behandling, vil vi finde det rigtigst, at vi slutter os til den Opfattelse, som er fremsat fra konservativ Side, og stemmer imod selve Lovforslaget. Den højtærede Minister vil altsaa ikke opnaa nogen Besparelse. Men ved at slutte sig til de Ændringsforslag, der er stillet fra vor Side, vil den højtærede Forsvarsminister opnaa en Overflytning af Penge til et Formaal, som han selv og hans Parti erkender at det vil være i høj Grad heldigt at have Penge til.

Jeg vil, som sagt, med megen Interesse afvente den højtærede Forsvarsministers saglige Begrundelse for det Standpunkt, som han her har indtaget. I øvrigt anbefaler jeg paa min Gruppens Vegne de af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

C. F. Sørensen: Da jeg ved Lovforslagets første Behandling tillod mig at stille Forslag om Lovforslagets Henvisning til Behandling i et Udvalg, havde jeg gode Grunde til at tro, at man fra anden Side kunde ønske Ændringer gennemført i Lovforslaget, Ændringer, som var i Stand til at samle flere end de to Partier om sig. Forhandlingerne i Udvalget har vist, at der ikke var Vej aaben for saadanne Resultater. Bjerget har nu barslet og født en Mus, en Mus i Form af Ændringsforslag, som vi ikke kan stemme for. Da der paa Tingets Bord nu ligger et i Folketinget vedtaget Forslag om en anden Ordning af vort Militærvæsen, skal jeg ikke her komme ind paa en indgaaende Behandling af hele det militæropolitiske Spørgsmaal. Jeg kan dog ikke andet end knytte nogle enkelte Bemærkninger til Ændringerne og Forslaget.

Den ærede Ordfører (Hauch) var inde paa forskellige Betragtninger angaaende Flaadens Stilling og angaaende Forslaget om at overføre fra Bevillingerne til Hærens Beholdninger 2 Mill. Kr. til Flaadens Konto til Anskaffelse af Torpedo- og Un-

dervandsbaade, hvad mit Parti ikke kan gaa med til. Den ærede Ordfører udtalte sin Forbavselse herover og ventede at høre Partiernes Motiveringer og Ministerens Begrundelse. Jeg tror, det er at lægge en Nysgerrighed for Dagen, som der ikke er nogen som helst Grund til. Hele mit Partis Opfattelse af det militære Spørgsmaal er, skønner jeg, saa klar, ikke mindst efter de mange og lange Forhandlinger, der er ført baade i dette og i det andet høje Ting, at man maa kunne forstaa, at denne Overføring af 2 Mill. Kr. fra Hærens Beholdninger og Materiel til Anskaffelse af Torpedo- og Undervandsbaade kan et socialdemokratisk Parti, der har fremsat et Forslag ud fra sit Syn paa dette Spørgsmaal, ikke have nogen som helst Interesse i.

Jeg tror derfor, jeg maa berøve det ærede Medlem Troen paa, at han faar enten særlig sindsoprivende eller glædelige Ting at vide. Naar Flaaden er i den Stand, hvori den befinder sig — dette er den eneste politiske Betragtning, jeg skal gøre gældende i den Anledning, da vi snart faar Lejlighed til videre at uddybe Spørgsmaalet —, skyldes det, at hele Grundlaget for denne Ordning er — jeg skal bruge et meget mildt Udtryk — ganske forfusket. Ved Sagens Behandling i 1922 blev det sagt fra Socialdemokratiets og radikal Side, at den Ordning, som da blev foreslaaet af Venstre og Konservative, ikke kunde holde, fordi Rammerne ikke kunde udfyldes med de økonomiske Midler, der blev stillet Forslag om at stille til Raadighed. Men den daværende Regerings saavel som Venstres og de Konservatives Ordførere var betydelig kyndigere, betydelig klogere end vi, der var i Opposition den Gang. Jeg skal pr. Hukommelse minde om to Udtalelser, der blev fremsat i 1922, og som det vilde interessere mig, om Venstres stærkt optagne Ordfører (Hauch) vilde laane Øre til et Øjeblik. Den fungerende Forsvarsminister Dr. Krag udtalte den Gang, da vi talte om, at Bevillingerne til Søværnet var for smaa, at Søværnet havde faaet, hvad man fra den Side havde forlangt. Det konservative Folkepartis daværende Ordfører Hr. Piper udtalte, at om Søværnet kunde man sige, at de, der lever stille, lever godt. Altsaa, de ansvarlige ledende Politikere den Gang, den fungerende Forsvarsminister Dr. Krag og det konservative Folkepartis Ordfører Hr. Piper, sagde begge god for denne Ordning. Søværnet havde faaet, hvad det forlangte; de, der lever stille, lever godt.

Naar Søværnet derfor nu er i den Tilstand, det er i, bærer de to Partier, Venstre